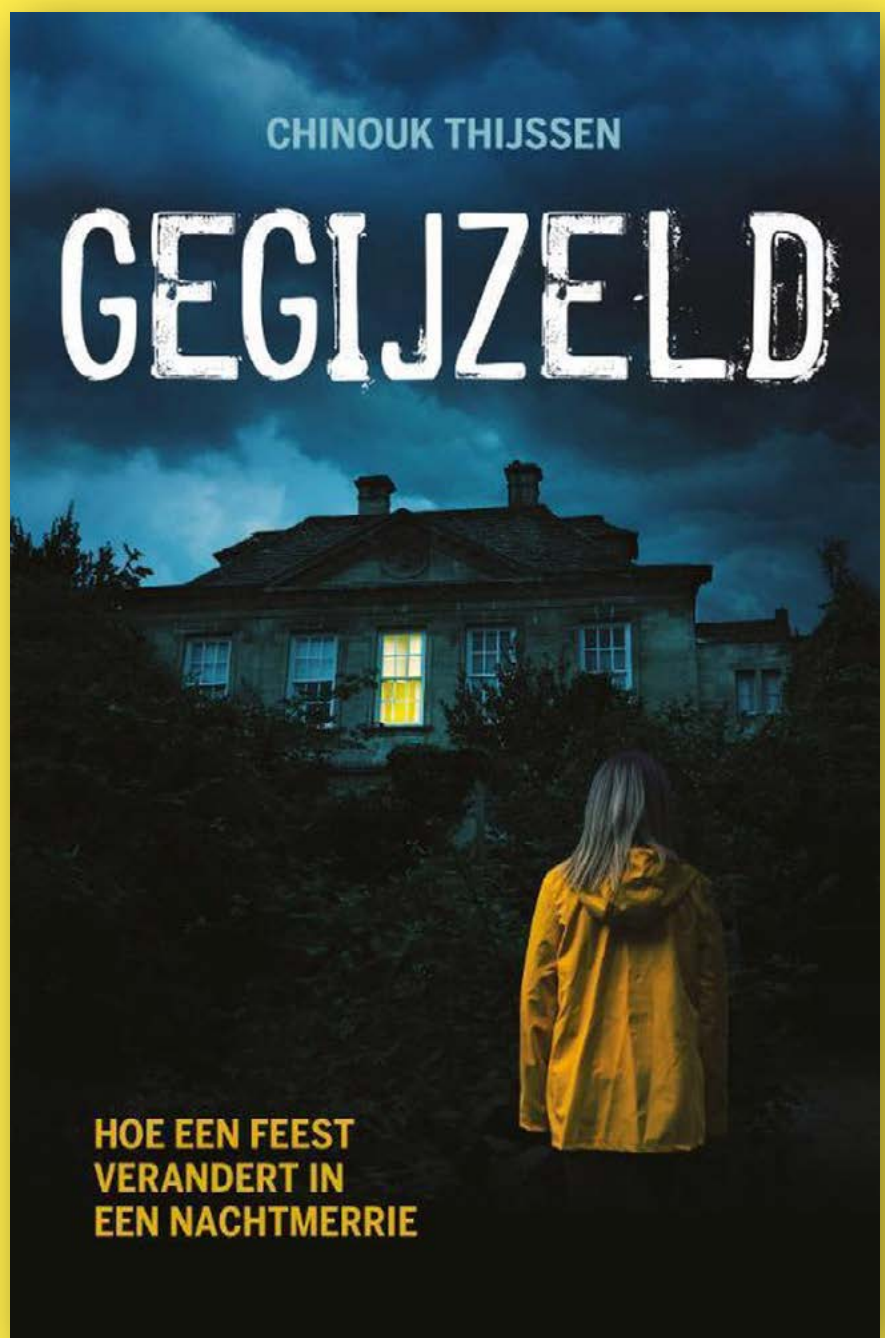


LESBRIEF

BIJ GEGIJZELD VAN CHINOUK THIJSSSEN

Jonge Jury 2025



LEESFRAGMENT

Gegijzeld van Chinouk Thijssen

Leesfragment uit *Gegijzeld* van Chinouk Thijssen

HOOFDSTUK 4

– Jason –

Ik gooi mijn rugtas op mijn bed en plof er met een zucht naast. Met mijn handen wrijf ik over mijn gezicht.

Twee fokking weken met mijn moeder en stiefpa opgescheept? What the hell! Heeft Theo zeker verzonnen. En mijn moeder vindt alles maar oké. Als Theo maar niet boos wordt. *Nee hoor, ga maar niet tegen hem in, Jace, je weet hoe hij kan reageren.* Ze moet gewoon bij die vent weggaan.

Ik kon altijd heel goed met mijn moeder opschieten, maar sinds ze wat met Theo heeft...

Pfff... ik wou dat-ie voorgoed uit ons leven verdween.

Maar dat komt nog wel. Ik ga zijn vakantie tot een hel maken. Dan weet hij vast niet hoe snel hij moet wegwezen wanneer we weer thuis zijn. Hij heeft zijn spullen dan zo gepakt en de deur achter zich dichtgegooid.

Ik moet een goed plan bedenken. Hij doorziet me namelijk zo. Gelukkig ben ik eerst een week alleen met mijn pa. Die is tenminste gewoon chill en laat mij mijn ding doen. En samen vissen is wel echt ons ding. Dat doen we al vanaf dat ik vijf jaar oud was.

Op mijn telefoon check ik hoe laat het is. Nog genoeg tijd om even te eten. Yasmine heeft ook nog geappt.

Om 21.30 op de afgesproken plek. K?

Mijn vingers vliegen over het scherm terwijl ik antwoord en mijn mondhoeken schieten omhoog. Ze gaat mee.

Er wordt geklopt op mijn deur.

‘Jason?’ klinkt de zachte stem van mijn moeder.

‘Ja.’ Ik ga rechtop zitten op mijn bed en kijk op als de deur een eindje opengaat.

Ze leunt er met haar hoofd tegenaan, alsof ze niet goed weet of ze verder mag komen of niet. Dat komt natuurlijk door de ruzie die we een paar weken geleden hadden toen ze zomaar mijn kamer binnenkwam terwijl ik op Netflix door series aan het scrollen was. Toen was ik al de hele dag opgefokt door Theo.

Met mijn hand gebaar ik dat het oké is.

‘Lieverd, ik wilde nog even met je praten.’ Ze gaat naast me op mijn bed zitten. ‘Alléén,’ benadrukt ze, en ze kijkt even over haar schouder om te controleren of de deur echt goed dicht is.

‘Wat is er, ma?’ Ik kijk haar van opzij aan.

‘Na de vakantie wordt alles anders, dat beloof ik je, Jace.’

Ik frons mijn wenkbrauwen en wrijf met mijn hand over mijn kin. ‘Hoe anders? Wat bedoel je?’

‘Als we terug zijn uit Spanje pakken we thuis de rest van onze spullen in, en dan...’ Ze kijkt nog een keer naar de deur en dan naar mij. Met zachtere stem vervolgt ze: ‘We gaan met z’n tweeën verder. Oké? Jij en ik. Ergens ver hiervandaan opnieuw beginnen. Lijkt je dat niet fijn?’

Met open mond kan ik mijn moeder alleen maar aankijken. Ik schud mijn hoofd om orde te creëren in de chaos die ik nu door me heen voel razen.

‘Ga je echt bij hem weg?’ Ik raak haar schouder aan. ‘Ma, wat is er allemaal aan de hand? Ik ben geen fan van

Lesmateriaal bij *Gegijzeld* van Chinouk Thijssen – 1 peper

‘Ssst.’ Mijn moeders ogen worden groot en ik lees er pure angst in.

‘Shit,’ fluister ik. ‘Ik had geen idee dat je zo ongelukkig was. Waarom heb je niks gezegd? Ben je soms bang voor hem? Doet hij je pijn of zo?’ Met een snelle beweging duw ik haar mouw omhoog en vlug trekt ze die weer over haar arm naar beneden. ‘Ik vermoord hem,’ zeg ik resoluut en ik sta op. Met gebalde vuisten loop ik naar de deur, maar mijn moeder houdt me met haar koude hand om mijn pols tegen.

Ik zucht en blijf staan.

‘Waarom gaan we niet nú weg? We hoeven toch niet eerst nog twee weken met hem in Spanje te zitten?’ vraag ik.

‘Hij heeft alles al geregeld. Het hotel is al geboekt.’ Tranen schieten in haar ogen. ‘Ik weet niet hoe ik eronderuit kom. Ik heb gewoon even tijd nodig om alles op een rijtje te zetten. We kunnen niet zomaar weg.’

‘En pa dan?’

Ze schudt moedeloos haar hoofd. ‘Daar heb ik nog niet over nagedacht. Ik heb nog even nodig. Echt. We kunnen vandaag niet weg.’

‘Oké,’ zeg ik. Mijn stem klinkt zachtjes. Behoedzaam. Alsof mijn woorden haar anders zullen breken.

Met haar hoofd op mijn schouder leunt ze tegen me aan.

‘Het spijt me, ma,’ zeg ik. ‘Ik blijf vanavond wel thuis, oké? Ik blijf bij je.’

Ze zet een stap naar achteren, waardoor ik haar los moet laten. ‘Je hebt een feestje vanavond, toch? Met de hele klas?’

Ik knik langzaam.

‘Je moet gaan, jongen. Doe net zoals altijd, dan valt het niet zo op. Ga lol maken. Ga...’

‘Martine!’

Met een ruk kijken mijn moeder en ik naar de slaapkamerdeur, net voordat hij openzwaait.

‘Ik heb je overal gezocht. Waarom reageerde je niet? Ik heb je tig keer geroepen,’ buldert Theo. ‘Het vlees staat te verbranden.’

‘Kun je zelf ni...’ begin ik, maar mijn moeder knijpt in mijn arm en loopt al naar hem toe.

Dan draait ze zich naar me om, met een berustende blik in haar ogen, voordat ze achter Theo aan naar de keuken loopt.

HOOFDSTUK 5

– Yasmine –

Beneden is het stil, op de geluiden van de tv na. Een teken dat mijn vader helemaal in de film zit. Ik heb hem *The Da Vinci Code* aangeraden. Hij houdt van verhalen waarbij hij echt geconcentreerd moet zijn om alles te snappen en probeert dan zelf de plot te ontrafelen. Ik heb deze film ook gezien en ik vond hem vooral ingewikkeld en saai, maar het is echt iets voor hem.

Ik check mijn outfit in de spiegel die aan de binnenkant van mijn kledingkast geplakt zit. Mijn donkerrode jurk komt tot aan mijn knieën. Ik pak mijn korte zwarte laarsjes en zoek nog een dun riempje omdat de jurk net iets te wijd is. Ik kijk nog een keer in de spiegel naar het resultaat. O ja, een broek.

Ik pak er een uit mijn kast en trek hem aan. Ook grijp ik een plastic tasje om uit mijn raam te gooien.

Lesmateriaal bij *Gegijzeld* van Chinouk Thijssen – 1 peper

Nadat ik mascara heb opgedaan pak ik mijn lipgloss.

O nee, wat als Thomas me wil zoenen? Jongens houden niet van zo'n plakkerig laagje, toch?

Nee, de lipgloss laat ik zitten. Ik doe bronskleurige oogschaduw op, zet mijn wimpers nog een keer aan en kijk goedkeurend in de spiegel. Best oké, al zeg ik het zelf.

Mijn vader denkt dat ik op mijn bed tv lig te kijken. Ik had gezegd dat ik nog een paar afleveringen wilde zien van *Stranger Things*. De laatste twee van het derde seizoen. Ik moet ze wel nog kijken, maar dat doe ik dit weekend wel.

Op de klok boven mijn slaapkamerdeur zie ik dat het vijf voor half tien is. Jason zal er zo wel zijn. Langzaam loop ik de gang op en bij het trapgat blijf ik even staan. Ik buig iets naar voren zodat ik een glimp kan opvangen van mijn vader op de bank. Of hij zit nog aandachtig te kijken, en dan is hij klaarwakker en kan ik er niet stiekem langs, of hij zit onderuitgezakt omdat hij in slaap is gevallen.

Ik hoop op het tweede, want ik zie het helemaal niet zo zitten om uit mijn raam te klimmen.

Wanneer ik nog iets verder naar voren buig en mijn best moet doen om niet van de trap te vallen, zie ik genoeg. Hij is nog steeds wakker.

Shit, ik had een andere film moeten uitzoeken. Een die hij ook saai zou vinden.

Nou ja, niks meer aan te doen. Ik loop langs mijn broertjes slaapkamer, waar gamegeluiden uit komen, en ga dan terug naar die van mij. Ik sluit de deur achter me en begin kussens onder mijn dekbed te leggen zodat het net lijkt alsof ik slaap. De deur zet ik op een kier en dan denkt mijn vader dat ik moe was.

Yes, waterdicht plan.

Mijn telefoon trilt. Jace appt dat hij er is.

Ik hang een klein tasje kruislings om mijn schouder en trek een spijkerjack aan dat over mijn bureaustoel hangt. Ik schuif het raam zachtjes omhoog en zwaai mijn rechterbeen naar buiten. Mijn blik glijdt naar beneden, naar Jason, die met zijn fiets naast de boom staat. Ik gooi de tas alvast door het raam en kijk hoe die in het gras landt.

Waarom doe ik dit ook alweer? Als ik val en ik breek iets, heb ik echt een probleem. En als mijn vader hierachter komt, heb ik zeker twee jaar huisarrest.

Ik adem diep in en blaas weer uit. Oké, niet aan denken.

Ik trek mijn linkerbeen erbij en strek mijn hand uit naar de dikke tak die het dichtstbij is. Mijn rechtervoet erop, raam op een kiertje, nu met twee handen om de tak, linkervoet erbij en ik klim langzaam naar beneden.

Met een sprongetje kom ik naast Jason terecht en ik doe snel mijn broek uit, die ik in het kleine tasje stop en in de bosjes verberg.

'Dat heb je echt wel vaker gedaan,' fluistert hij. We lopen snel een stukje verder, zodat mijn vader ons niet kan horen.

'Nope, ik ben gewoon een natuurtalent.' Ik glimlach. 'Maar hoe ik straks weer naar boven moet, weet ik nog niet.'

Jason haalt zijn schouders op en zet zijn fiets tussen ons in. 'Dat zien we dan wel, toch?'

Ik ga achterop zitten en Jason probeert de fiets vooruit te krijgen, maar het lukt niet. Na twee pogingen stap ik af en laat ik hem eerst een stukje fietsen voordat ik opnieuw achterop spring. Met twee handen om zijn middel hou ik me vast.

HOOFDSTUK 6

– Jason –

Het was verder fietsen dan ik had ingeschat. Google Maps met zijn veertien minuten. Nou, eerder vierentwintig. Oké, we zijn wel twee keer de verkeerde kant op gegaan, maar toch...

Het laatste stukje lopen we. Dan kan ik nog even met Yas praten voordat we naar binnen gaan.

‘Er is iets.’

Het is geen vraag, eerder een constatering. Yasmine voelt me altijd perfect aan.

‘Theo blijkt een nog grotere klootzak te zijn dan ik al dacht,’ zeg ik in één zucht.

Yasmine blijft staan en ik draai me naar haar om. ‘Wat is er gebeurd?’

Ik slik. Ik weet niet waarom, maar opeens voel ik me zenuwachtig. Schuldig dat ik weg ben gegaan. Ik had moeten blijven.

‘Jace.’ Yasmine raakt mijn hand aan. Haar ogen staan bezorgd.

Ik schud mijn hoofd. ‘Ik weet het niet allemaal precies, maar het schijnt dat hij mijn moeder... Hij...’ Gefrustreerd kijk ik naar de grond.

‘Doet hij haar pijn?’ raadt Yasmine.

Langzaam knik ik. ‘Volgens mij wel. Ze heeft het niet letterlijk gezegd, maar ze wil bij hem weg. Na de vakantie. Ze wil ergens anders opnieuw beginnen. Met mij,’ voeg ik eraan toe.

Yasmines ogen worden groot.

‘We hebben niet lang gepraat of zo, Theo kwam alweer naar boven. Yas, volgens mij is ze echt bang voor hem, anders zou ze nooit willen verhuizen. En ik heb niks gemerkt. Ik vond hem wel een eikel, maar ik wist niet dat hij haar iets... aandeed, weet je.’

Even blijven we allebei stil, maar het is niet ongemakkelijk. Dat is het nooit tussen ons. We kunnen uren naast elkaar zitten zonder iets te zeggen en dan is het nog steeds chill.

‘Het is niet jouw schuld,’ zegt Yasmine zachtjes. ‘Je wist het niet.’

‘Maar nu weet ik het wel en ben ik alsnog weggegaan.’ Ik kijk naar mijn schoenen. ‘Ik heb haar gewoon bij die vent achtergelaten, ook al zei ze dat ik moest gaan. Straks heeft hij ons afgeluisterd en doet hij haar echt iets ergs aan.’

Yasmine zet een stap dichterbij. ‘Zullen we teruggaan? Dan ga ik wel met je mee. Als ik erbij ben, durft hij sowieso niets te doen.’

Ik pak mijn telefoon en bel mijn moeder. Na twee keer overgaan neemt ze op.

‘Lieverd, hoor jij niet op een feestje te zijn?’

Yasmine hoort mijn moeders stem ook, zo hard praat ze, en ze glimlacht geruststellend.

‘Ik sta voor de deur, met Yas, maar ik... ik ging ineens twijfelen.’ Ik blijf even stil. ‘Ma, wil je echt niet dat ik terugkom?’

‘Nee, dat is Jason,’ hoor ik haar aan Theo uitleggen. ‘Hij is iets kwijt, geloof ik. Even naar boven.’ Na iets wat op een minuut lijkt vervolgt ze: ‘Jace, maak je alsjeblieft geen zorgen. Niet vanavond, oké? Je weet wat ik heb gezegd: gedraag je zoals gewoonlijk, geniet van het feest.’

‘Weet je het zeker?’ vraag ik.

Lesmateriaal bij *Gegijzeld* van Chinouk Thijssen – 1 peper

‘Heel zeker. We praten morgen wel verder. En doe Yasmine de groetjes.’

Ik reageer nog met ‘doe ik’ en verbreek dan de verbinding.

Yasmine knikt met haar hoofd naar rechts. ‘Volgens mij moet het daar ongeveer zijn.’

We lopen een villawijk in. Het zijn allemaal vrijstaande huizen, met een groot stuk land en veel bebossing eromheen. Elke woning ziet er anders uit. Rechts staat een huis met metershoge ramen en een zwembad in de tuin. Zoals je ze altijd in horrorfilms ziet, wanneer de babysitter wordt gebeld door iemand die al binnen is. Links zie ik er een met zo’n lange oprijlaan dat je al vijf minuten moet lopen om bij de voordeur te komen.

‘Welk nummer is het ook alweer?’ vraagt Yasmine.

Ik kijk in de groepschat waar de uitnodiging in staat. ‘13.’

Yasmine staart naar een hoog soort herenhuis, met vijf ramen naast elkaar. Vanaf hier kun je alleen de bovenste verdieping zien, er staan te veel bosjes en hoge struiken omheen.

In een van de kamers brandt fel licht, maar verder is het donker. ‘Zal ik de fiets hier neerzetten, of denk je dat-ie dan gejat wordt?’

Ik wijs naar een ijzeren hek en Yasmine knikt dat het goed is.

Wanneer we dichterbij het huis komen, blijft Yasmine naar het raam kijken waar licht brandt. Ik volg haar blik. Er staat iemand in de kamer.

‘Laten we maar naar binnen gaan, want het gaat zo denk ik hard regenen...’ zegt Yasmine.

We lopen om het huis heen naar de voordeur en passeren een meisje in een opvallende gele jas. Yasmine loopt voor me uit, maar het meisje houdt me met een ijsskoude hand om mijn pols tegen. Ze kijkt me vanonder haar wimpers aan en fluistert: ‘Ga naar huis.’

Ik frons mijn wenkbrauwen en bedenk dat ze waarschijnlijk gewoon ergens high van is. Ik negeer haar en ga achter Yasmine aan naar binnen.

LESMATERIAAL BIJ GEGIJZELD VAN CHINOUK THIJSEN

OPDRACHT 1

In het fragment lees je dat Jason een moeilijke thuissituatie heeft.

- Wat is er precies aan de hand?
- Hoe reageert Jason in het fragment op deze situatie?
- Vind je dat hij anders had moeten reageren of iets anders had moeten doen? Wat dan en waarom?
- Hoe zou jij een vriend in zo'n situatie kunnen helpen, denk je?
- Bespreek je antwoorden met een klasgenoot.

OPDRACHT 2

In *Gegijzeld* lees je het verhaal afwisselend vanuit Jason en Yasmine. Er is sprake van een wisselend perspectief. In deze opdracht schrijf je een vervolg op het fragment dat hierboven staat. Dat probeer je in dezelfde stijl te doen.

Er zijn twee mogelijkheden:

1. Je schrijft het vervolg op het fragment vanuit het perspectief van Yasmine.
2. Je schrijft het vervolg op het fragment, maar dan vanuit een heel ander perspectief, namelijk vanuit het meisje met de gele jas dat Jason waarschuwt.

Werk daarna in tweetallen. Lees elkaars vervolg. Hebben jullie heel andere invalshoeken of verhaallijnen gekozen? Wat werkt het best?

OPDRACHT 3

Het boek *Gegijzeld* is filmisch verteld. Je kunt alle situaties uit het boek heel goed voor je zien. Daarom twee opdrachten die te maken hebben met dit filmische karakter. Kies de opdracht die het best bij je past!

Keuze 1 (individueel)

In dit fragment adviseert Yasmine de film *The Da Vinci Code* aan haar vader en kijkt ze zelf naar de serie *Stranger things*.

- Ken je de film en/of serie?
Zo ja, waarover gaan ze? Wat vind je ervan?
Zo nee, zoek op internet op waar ze over gaan. Lijken ze je leuk?
- Waarom is het niet toevallig dat deze films in dit verhaal genoemd worden, denk je?
Waarom passen ze bij het boek *Gegijzeld*?

- Bedenk voor je klasgenoten nog vijf andere boeken/films/series die geschikt zijn voor leerlingen die van dit soort verhalen houden.
- Maak van je top 5 een mooie poster voor in de klas.

Keuze 2 (viertal)

Dit boek is verteld als een spannende film. Maak in een groep van vier een trailer bij dit boek, waarin je in ieder geval:

- de belangrijkste personages **introduceert**;
- een beeld geeft van de plaats van de gijzeling;
- een klein deel van een favoriete scène laten zien;
- passende muziek laat horen.

Het is handig om te werken met een draaiboek en script. Op internet kun je daarvan vele voorbeelden vinden.

TIP: organiseer in de klas een wedstrijd. Welke trailer past het best bij het boek *Gegijzeld*?

OPDRACHT 4

Hieronder zie je uitspraken uit enkele **recensies** van *Gegijzeld*. Bespreek in een groep van vier of je het met de uitspraken eens bent of niet.

	MEE EENS OF NIET? WAAROM?
<p>1. Het bouwt de spanning goed op, ik kon op een gegeven moment niet meer stoppen met lezen. De verhaallijn van het boek is eenvoudig en dus ook makkelijk te volgen.</p> <p>(https://www.thrillersandmore.com/2021/06/06/gegijzeld-chinouk-thijssen/)</p>	
<p>2. Na de proloog wordt het verhaal langzaam opgebouwd, waarbij de spanning wordt opgevoerd en op het feest de climax komt met de daadwerkelijke gijzeling. In dit gedeelte volgen de gebeurtenissen elkaar snel op, zitten verrassende wendingen en zit de spanning er goed in. Geweld, drugs, wapens, moord en ernstige bedreigingen maken dat het verhaal heftig is en niet geschikt is voor al te jonge lezers.</p> <p>(https://www.chicklit.nl/boekrecensies/172218/gegijzeld-chinouk-thijssen)</p>	

	MEE EENS OF NIET? WAAROM?
<p>3. Chinouk heeft een fijne schrijfstijl gebruikt die ervoor zorgt dat je je in de woonkamer van Casper [waar het feest is] waant.</p> <p>(https://www.wendyblogt.nl/boekrecensie-gegijzeld-chinouk-thijssen)</p>	
<p>4. Wel zat er een, voor mijn gevoel, onaf element in dit boek: namelijk het meisje met de gele jas. Ook zichtbaar op de cover. Ik begrijp haar rol niet, en wat zij er toe doet.</p> <p>Maar dit kan natuurlijk ook aan mij liggen.</p> <p>https://www.hebban.nl/recensie/marcellaleest-over-gegijzeld</p>	

WOORDENLIJST

- **Introduceren:** kort voorstellen.
- **Recensie:** een beoordeling van een boek, film, muziek of voorstelling.
- **Climax:** hoogtepunt.